

РЕШЕНИЕ

№ 4068

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3770** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл. 233 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Н. Г. М. от [населено място] [улица] срещу ЗАПОВЕД рег. №4332з-212 от 25.03.2022г. на Началник 01 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на М. -младши автоконтрольор е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се визира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че липсва нарочна заповед за извършване на проверката. Дори да има такава, същата не е връчена на лицето, както изисква чл.207, ал.8 т.1 от ЗМВР -запознаване на лицето със заповедта срещу подпис. В тази връзка се визира, че се касае за съществено процесуално нарушение. Също така се прави довода, че макар чл.208 от ЗМВР да допуска започване на производство и без заповед, то служителят следва да бъде поне уведомен за образуваното производство. В този аспект се твърди, че не е спазена процедурата в нормата на чл.16 от Инструкция 8121з-470 от 27.04.2015г. на МВР. На второ място се релевира довода, че е нарушен чл.59, ал.2 т.4 от АПК – липсват в акта правни и фактически основания за издаването му. Твърди се, че във фактическата част са описани 2 дисциплинарни нарушения без да се сочи в какво се изразява неизпълнението, не се сочи какви са конкретните служебни задължения и как ДНО /дисциплинарно-наказващия орган/ е достигнал до тази констатация. Посоено е, че

деяниета са описани като 1.започва да насочва включен фенер към обектива на камера 02 като я осветява и 2. допуснал е същата камера да бъде закрыта с Алкотест дрегер от другия служител Р. Г.. Твърди се, че макар да са изписани дословно нарушените норми т.10 от Глава II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеоналюдение, утвърдени със заповед №8121з-731 от 15.07.2020г.- то ДНО не е освободен от задължението да мотивира състава на нарушението. На трето място се твърди, че в заповедта няма какви вреди са настъпили, което също представлява липса на мотиви. Твърди се на следващо място, че ДНО не е приел предложената квалификация, че се касае за нарушение на чл.194, ал.2, т.1 вр. с чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, а за нарушение на чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т.3 и чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР. Твърди се, че е нарушен и чл.197, ал.3 т.2 от ЗМВР, че при 2 нарушения се определя наказание за всяко от тях като може да се наложи едно общо наказание за максимално предвидения в закона срок. В тази връзка е изложено, че от ДНО е посочено бланкетно какво наказание следва за всяко едно от нарушженията без да е направена индивидуализация в посочения смисъл и е определено едно общо наказание в минимален размер. Твърди се също, че не е преценена тежестта на нарушението, както изисква чл.206, ал.2 от ЗМВР, както и не е посочено каква е формата на вината. Релевира се и нарушение на целта на закона. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата .

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А.. Претендира се и разноси по списък.

Ответната страна не изразява становище и не се представлява.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок /от 04.04.2022г. при връчване от 26.03.2022г./, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Предмет на оспорване е заповед рег. №4332з-212 от 25.03.2022г. на Началник 01 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР.

Производството е започнало във връзка с писмо рег.№7855р-11213 от 14.12.2021г. на л.42 от Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ до Директора на СДВР за констатирани нарушения при преглед на видеофайлове от нощната смяна на 29.11.2021г. за лицата, които са били патрул.

С разпореждане от 15.12.21г. / върху писмото/ е възложена проверка, както и да се изготви доклад, поради което е започнала проверка, при която резултатите са обобщени в справка рег.№4332л5575 от 26.01.22г./л.23/, изготвена от полицейски инспектор Ст.Р..

В писмото е изнесена информация, че при преглед на видеофайлове са установени конкретни данни: по време на нощната смяна на 30.11.2021г. в 1,43ч. водачът на л.а.К. С. с [рег.номер на МПС] насочва включен фенер към обектива на камера 02, монтирана на арматурното табло и я осветява. Посочено е също, че така същият нарушава работната функция на камерата с цел да бъде изключен режима на видеонаблюдение за нощно виждане. След многократни неуспешни опити за манипулиране на камерата в 2.01ч. на 30.11.2021г. е установено, че същата е закрыта. В 5,25ч., полицаят, седящ на предната дясна седалка, премахва неустановен предмет от камерата. Посочено е, че с действията си служителите са нарушили Указанията за работа със системата АЕС-ВОДПК, което е в разрез с министерска заповед /МЗ/

№8121з-731/15.07.2020г., както следва:

Т.7 от МЗ №8121з-731/15.07.2020г., за това, че назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на автомобила чисти като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата монтирана на таблото на автомобила.

Т.10 от МЗ №8121з-731/15.07.2020г. - не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, което ограничава видимостта към купето на автомобила.

Чл.2 забраняващ системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводници на ел.захранването или по какъвто и да е начин, както и други действия, водещи до повреждането и/или нарушаването на работоспособността на системата.

В справката е отразено, че е представена информация в 36 файла, свалени от камерата, монтирана в автомобила.

Посочено е, че е установено, че на 29.11.2021г. съгласно ежедневната ведомост младши инспектори Н. Г. М. и Р. А. Г. –са назначени в наряд като П. контрола по СПО подбалкански път със служебен автомобил с ДКН 2900 КВ за времето от 19.00ч. на 29.11.2021г. до 7.00ч. на 30.11.2021г.. Конкретно е посочено, че действията по насочване на фенер към камерата са извършени от Н. М. като водач на л.а., а съответно Р. Г., седащ на предната дясна седалка - е извършил действия по закриване на камерата със служебен алкотест Дрегер в 2,01ч, който е премахнат в 5,26ч..

Посочено е в справката, че на 24.01.2022г. в сградата на отдел ПП при СДВР съвместно с полицейския инспектор Б. М. е прегледана папката с файлове, за което е изготвен протокол рег.№4332р-4977 от 25.01.2022г. /на л.50/ .Потвърдени са с протокола вече изложените констатации, че Н. М. в 1,43ч. на 30.11.2021г. като е насочил фенер към камера 02 е направил неуспешни опити за манипулирането ѝ, след което същата в 2,01ч. е закрыта от колегата му с алкотест дрегер, поради което М. е нарушил МЗ№8121з-731 от 15.07.2020г., раздел II, т.7 от същата, изразяваща се в задължението да се не поставят прегради пред камерата. Посочено е и че Р. Г. е допуснал М. да наруши работната функция на камерата.

Отразено е в справката, е на 24.01.22г. и на 25.01.2022г. /конкрено с М./ са проведени разговори, като същите са заявили, че по време на дежурството са изпълнявали задълженията си съгласно инструкция по пътен контрол.

Посочено е, че двамата служители са запознати на 03.03.2021г. с Указанията за работа със системата АИС-ВОДПК, утвърдена с МЗ №8121з-731/15.07.2020г./Горезиложеното се установява и от протокол на л.43, както и от самата заповед л.44/.

С оглед констатациите в т.4 е посочено, че по отношение на М. могат да се направят следните изводи: че е нарушил т.10, Глава II от Указанията за работа със системата за видеонаблюдение с неуспешните си действия да манипулира камерата с насочването на фенер към същата, която нарушена разпоредба забранява пред камерата да се поставят предмети и това е нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР /неизпълнение на заповед/ и на основание чл.200, ал.1, т.11 се предлага да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от бм..

В т.5 е посочено по отношение на Р. Г., че същият също е извършил посоченото нарушение на т.10 от Указанията като М., но с действията по закриване на камерата с алкохол дрегер.

Въз основа достигнатите изводи са направени следните предложения: за Г. да бъде

наказан за посоченото си действие по закриване на камерата с алкотест дрегер от 2.01ч. до 5,26ч. , а за Н. М. за това, че за времето от 1,43 до 2 01ч. и от 02,01 до 05,26ч. съзнателно е допуснал камерата да бъде закрыта с алкотест дрегер –нарушение на т.10 глава II от указанията и нарушение на служебната дисциплина по чл.194, а.2 т.2 от ЗМВР.

Справката е връчена на полицаите Г. и М. съответно на 28.01. и на 29.01.2022г. срещу подпис.

На 09.02.2022г. на л.40-М. е поканен да даде обяснения по дисциплинарното нарушение, установено с посочената справка от 28.01.22г. като е визирано, че констатациите касаят нарушение по чл.194 ал.2 т.1 от ЗМВР –неизпълнение на заповед и разпореждания на министъра, за което се налага наказание по чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР -порицание.

На 09.02.2022г. М. е дал писмено обяснения на л.38 като е посочил, че същото е във връзка с проверка по преписка №7855Р-11213 от 14.12.2021г. и това което казва е, че е изпълнявал съвестно задълженията си.

Представена е кадрова справка на л.27 за М. вкл. с данни за награждаване –м.11.2009 и м.07.2020г. с писмени похвали. Отражено е, че има и три дисциплинарни наказания, които са заличени.

Представена е на л.30-32 длъжностната характеристика и данни за започването ѝ със същата от служителя.

Представен е протокол за запознаване с МЗ №8121з.731 от 15.07.2020г. на л.42,44.

Представена е ежедневната ведомост на л.45, както и сведения от 25.01.22г. на л.47 /преди справката/ от М..

Представен е и протокол от 25.01.2022г. на л.50 и сл. също визиран в справката.

Въз основа на справката и дадените обяснения – е издадена ЗАПОВЕД №4332з-212 от 25.03.2022г. за налагане на дисциплинарно наказание порицание за срок от бм. за извършеното деяние от М., изравно се в това, че е направил многократни опити неуспешно да манипулира с фенерче камерата в л.а. за времето от 01,41ч. до 1,57ч. на 30.11.2021г. -нарушение на т.10 на Глава II от Указанията за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение и представляващо дисциплинарно нарушение по чл.194 ал.1, т.2 от ЗМВР – неизпълнение на служебните задължения /а не както е предложено в справката на т.1 –заповед на министъра, доколкото указанията само са утвърдени с тази заповед, но същите са станали част от служебните задължения на полицаия/ и съответно е наложено наказание порицание по чл.200, ал.2 от ЗМВР за минималния срок от шест месеца. Второто деянието описано в заповедта, което е извършил М. е за това, че е допуснал другия служител Р. Г. /седящ на предната дясна седалка/ за времето от 2.01ч. до 5,25ч. да постави на таблото пред камерата алкотест дрегер. За това деяние –ДНО на стр.2 не е посочил изрично коя норма нарушава. В първата част на заповедта на стр.1 –докладвайки писмото въз основа на което е направена проверката и резултата от проверката е посочено, че е в нарушение на чл.194, ал.1.т.1 на същите Указания –т.10. Видно от диспозитивната част за заповедта на М. е наложено наказание порицание за срок от бм. като е цитиран и чл.194, ал.1 т.3 от ЗМВР.

В съдебното производство е представено удостоверение рег.№513р-35376 от 18.04.2022г. от отдел „Човешки ресурси“, видно от което Г. Х. /издателят на заповедта/ е назначен на длъжност „Началник 01 група „Пътен контрол“ към сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“

СДВР^{““}-л.17.

Представена е и кадрова справка, също в съдебно производство от 16.05.2022г., която е във връзка с вече приложена кадрова справка за лицето.

Първоначално жалбоподателят е поискал свидетел, като впоследствие се е отказал от същия.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място се констатира, че заповедта е издадена от компетентен орган. Същата е постановена от Г. Х., заемаш длъжността Началник на 01 група „ПК към 01 сектор „ОКПД“ при СДВР, за което е и издаденото удостоверение на л.17 от отдел „Човешки ресурси“. Също така видно от чл.204, т. 4 от ЗМВР за наказанията по чл.197, ал.1 т.1-3 от ЗМВР заповедите се издават от служители на висши ръководители и ръководни длъжности, каквато длъжност заема именно Х..

Съдът преди да пристъпи към обсъждане на въпроса за процесуалната и материална законосъобразност на заповедта, следва да отдели като безспорни обстоятелствата свързани с това, че деянието респ.деянията, за които е наказан М. са извършени на 30.11.2021г. като проверката е образувана по сигнал в писмо рег.№7855р-11213 от 14.12.2021г.. При проверката са взети обяснения на М. и колегата му Г., приобщени са записите от камерата, чието съдържание е пресъздадено в протокол от 25.01.2022г. /л.87/, приобщени са кадрови справки, длъжностни характеристики, заповедта за утвърждаване на Указанията за работа с видеосистемите, доказателства за запознаване на лицата с тези правила, както и резултата от тази проверка, завършила със справка №4332р-5575 от 26.01.2021г. на л.22. С тази справка срещу подпис е запознат М., както и преди да му се наложи наказанието е поканен и съответно е дал обяснения.

Видно от справката /л.24, т.1/-предложението е за налагане на наказание на М. за това, е „за времето от 1,43 до 2,01ч. на 30.11.2021г. като П. Контрола със с.автомобил Кия С. с [рег.номер на МПС], за времето от 2,01ч. до 5,26ч. съзнателно е допуснал камера 02, монтирана на арматурното табло в автомобила да бъде закрыта с алкотест Дрегер“.

СЛЕДОВАТЕЛНО съдът констатира, че в предложението, макар да е отбелязано времето от 1,43 до 2,01 не се сочи, че лицето трябва да бъде наказано за собствените му активни действия по осветяване на камерата с фенер, които са неуспешни опити да се попречи на режима на работата ѝ. В това предложение в тази заключителна част на справката по т.1 дори не е визирано, че самото поставяне на алкотест дрегера е от колегата му Г..

Въпреки изложеното- в обстоятелствената част деянията свързани със фенерчето са описани, поради което като е изпратена поканата за даване на обяснения не е ясно- за едно или за две нарушения –се предлага да бъде наказано лицето и за какво точно ще дава обяснения.

Тази неяснота е още по видима и в заповедта за налагане на наказанието. В същата на стр.2 абзац предпоследен е посочено, че:

„Служителят Н. М., след многократни опити да манипулира със светещ фенер, насовайки го към обектива на камера 02, монтирана на арматурното табло на с.автомобил... за времето от 01,41ч. до 1,57ч. часа, същият допуска другият служител Р. Г., седящ на предната седалка в 2,01ч. да постави пред обектива на камерата алкотест дрегер, които остана там до 5,26ч..

В предходния абзац е посочено, след описанието на фактическата обстановка, установена от проверката, че има нарушение на т.10 на Глава II от Указанията за

работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение и това е дисциплинарно нарушение по чл.194 ал.1, т.2 от ЗМВР – неизпълнение на служебните задължения /а не както е предложено в справката на т.1 –заповед на министъра, доколкото указанията само са утвърдени с тази заповед, но същите са станали част от служебните задължения на полицая/ и съответно е наложено наказание порицание по чл.200, ал.2 от ЗМВР за минималния срок от шест месеца.

Съдът намира, че така, както е описано нарушението респ.нарушенията не е ясно за какво е наказано лицето, за едното свое деяние извършено чрез активните му действия, макар и безуспешни по отношение работа на камерата или за последващото му бездействие по липсата на реакция по отношение действията на колегата му Г..

В предложението от справката без да се описват в т.1 действията на М. по осветяване с фенера на камерата- е описан часовия диапазон и се предлага да бъде наказан за това, че е допуснал Г. да сложи алкотест дрегера пред камерата.

В самата заповед, четейки абзац предпоследен, където АНО прави обобщение – също следва, че действията по осветяване на камерата не са предмет на наказание, а само прелюдия и по-скоро се акцентира върху бездействието му по невъзпирането на Г.. По-скоро визирането на неуспешните опити и непресъздаването от справката на чл.2 от Указанията, касащи прекъсване на храненето на камерата –навеждат на довода, че само за допустителството е наказано лицето.

Във връзка с последното -съдът следва да маркира, че двете деяния са отделни. Имат различен фактически състав, макар да е прието, че с тях се нарушават въпросните Указания и да се налага едно и също по вид наказание. Първото деяние е извършено от 1,41ч. до 1,57ч. и касае действия на М., които дали нарушават Указанията е друг въпрос. Последните в т.10 разписват задължението да не се допуска да се поставят вещи и предмети върху таблото, което ограничава видимостта – в случая осветяването с фенер не може да се подведе към поставена вещ т.е. изпълнителното деяние не отговаря, ако и за това деянието има наказание, а по скоро ако опитът беше успешен ще е нарушен чл.2 от Указанията. Вероятно в този аспект ДНО е посочил, че се касае за опити и то неуспешни за ограничаване видимостта към купето, но часовия диапазон, който е цитиран за това първо несъставомерно деяние /доколкото е неуспешен опис/ е довело до неяснота в описанието на второто деяние, за което следва да е наказан М.. Същото се осъществява чрез бездействие за период – т.е. друго по вид изпълнително деяние, в различен часови диапазон- от 2,01ч. до 5,26 и се изразява в това, че М. е допуснал Г. да постави пред камерата алкотест дрегер и така да няма видимост към купето. Не е ясно тук от къде следва задължението на М. да контролира или да се противопостави на действията на Г.. С оглед изложеното –ако намерението е да се накаже М. за двете деяния –те следва със съставомерните им елементи да се

дефинират отделно, ясно и за всяко едно от тях да се посочи какво дисциплинарно наказанието се налага, едва след което да се определи едно общо наказание по чл.197, ал.3 т.2 от ЗМВР. Понастоящем за състава не е ясно предвид описанието на фактическата обстановка –за едно или за двете е наказано лицето. В тази насока –може само да се предполага на база тълкуване, че това е второ деяние. Не е ясно и с оглед предложението в справката – за едното или за двете деяния е давало респ.недало обяснения лицето. Изложеното представлява съществено процесуално нарушение, тъй като засяга правото на защита на лицето и винаги влече незаконосъобразност на заповедта. В този аспект- възражението в жалбата за допуснатото съществено процесуално нарушение – е основателно.

По останалите доводи в жалбата: същите не се споделят. На първо място, както се визира – не следва да има нарочна заповед, с която да е започнало производството, доколкото чл.208 от ЗМВР допуска това т.е и без заповед, като производството започва с първото деяние за установяване на нарушението –конкретно с разпореждането за извършване на проверка. М. е уведомен за проверката и преди да приключи със справка е дал сведение от 25.01.2022г. /л.47/, поради което правата му не са нарушени. Не се споделя и довода в жалбата, че следва да има посочване на вредите, доколкото същите не са част от фактическия състав на деянието. Не е съществено процесуално нарушение и различното правно третиране и дадените правни квалификации на деянията в справката и в заповедта. Донякъде се възприема, че може да има издадена заповед в нарушение целта на закона. Целта на същия е по всякъкъв начин да се ограничат корупционните практики, поради което се осъществява и видеоконтрол в купето на патрулния автомобил. Конкретно като се съобразява часовия диапазон, по-скоро се касае за нерегламентирана почивка, която полицаите вероятно са направили. Други процесуални нарушения вкл. в неспазени срокове по чл.195,ал.1 от ЗМВР не се установяват. Не се споделя и чисто фактически констатацията, че ДНО се е позовал на чл.197, ал.3 от ЗМВР, която норма не е цитирана, а е посочен чл.197, ал.1 т.3 т.е. вида на наказанието порицание.

С оглед достигнатия извод за неяснота в описанието на деянието, респ.деянията и точно за кое и какво е наказано лицето- жалбата е основателна и следва да се уважи. Изложеното релевира процесуална незаконосъобразност, поради което заповедта като

неправилна следва да се отмени, ведно с последиците – уважаване на искане на оспорващата страна за присъждане на разноски по списък в размер на 510лв./10лв.д.т. и 500лв. юрисконсултско възнаграждение./.

ВОДИМ от горното СЪДЪТ и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК

РЕШИ:

По жалба на Н. Г. М. от [населено място] [улица]
ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна ЗАПОВЕД рег. №4332з-212 от 25.03.2022г. на Началник 01 група „ПК“ при 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на М. -младши автоконтрольор е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца

ОСЪЖДА МВР да заплати на Н. Г. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] разноски по делото в размер на 510лв. по списък.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.

Преписи на страните.

Съдия: